

[Christmas Møller.]

men jeg er sikker paa, at det var godt for os. Men det vilde være rigtigt, rent politisk; deri er jeg enig med det ærede Medlem. Og derfor vil det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen ogsaa vide, at hvis han og jeg kunde fremkalde Valg, saa vilde jeg lave en Alliance med det ærede Medlem for et Minut, selv om det i øvrigt vilde knibe for mig at lave Alliance med det ærede Medlem, men det kan vi jo ikke. Jeg har dog ikke villet undlade at sige til det ærede Medlem, at vi for vort Vedkommende deler den Opfattelse, det ærede Medlem her gav Udtryk for, saaledes som det saa mangfoldige Gange er sagt fra vor Side. Jeg vil i øvrigt for mit Vedkommende særdeles gerne understrege, at det jo egentlig er ejendommeligt, at Det konservative Parti er blevet de egentlige Demokrater her i Landet. Som Stillingen er, er der jo ikke noget at sige til, at vi gaar med til Korn told og Kornordning, men man kan jo egentlig ikke sige, at det er saadan helt i Overensstemmelse med, hvad andre højt-ærede Partier sagde i 1932. Vi, der altsaa siger det samme, som vi sagde den Gang, vi siger: Valg. De, der siger det modsatte af, hvad de sagde den Gang, siger: ikke Valg, og det er der egentlig noget symbolsk i.

Jeg vil dernæst sige nogle Ord til det ærede Medlem Hr. Thomsen og det ærede Medlem Hr. Rahbek, som paa fælles Linie — jeg ved ikke, hvad Grunden hertil var, jeg kunde maaske, hvis jeg nærmere overvejede det, finde ud af det — sagde, at det, der sker ved Vedtagelsen af disse Forslag, er Parlamentarismens Karikatur, det er Tafelrunden, som bestemmer, det er: Rigsdagen sat ud af Spillet — en uheldig Praksis, sagde det ærede Medlem Hr. Rahbek. (Afbrydelse). Nu faar de ærede Medlemmer Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, for at, hvad skal jeg sige, en af de allersidste Scener i 4. Akt af Per Gynt nogenlunde kan blive fremkaldt i ens Erindring. Jeg er fuldkommen uenig med de Herrer. Sandheden om det, der sker her, er, at Rigsdagens fire store Partier har været repræsenteret i en Kommission, har behandlet et bestemt Omraade, og at de derefter, efter at Partierne har været indkaldt, har afsluttet en Overenskomst. Det er det, der er sket, og det er nøjagtigt det samme, der sker, hvis et Folketings- eller Landstingsudvalg behandler en Sag. Jeg kan jo ikke gøre for, at det ærede Medlem Hr. Thomsens Parti kun bestaar af 3 Mand. Han er jo naaet i Zenit ved det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessens Deltagelse i Partiet, han har

nu kun at gaa den anden Vej. Men jeg kan, som sagt, ikke gøre for, at han ikke kan være repræsenteret i en saadan Kommission eller et saadant Udvalg. Det, der sker her i Dag, er intet som helst andet end det, der sker, naar et Folketings- eller Landstingsudvalg slutter en Overenskomst.

Og jeg kan for mit Partis Vedkommende sige, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard, det ærede Medlem Hr. Fibiger og jeg selv har ikke sluttet denne Overenskomst, før vi har haft en fuldstændig Forhandling med vort Parti, og jeg gaar ud fra, at de andre Partier har gjort nøjagtigt det samme, saa at tale om Parlamentarismens Karikatur, og at det er en uheldig Praksis, er jo fuldkommen urimeligt. Til det ærede Medlem Hr. Thomsen har jeg Lyst til, naar det ærede Medlem nu siger den Slags Ting, at sige: Hvad er det saa, man gør med L. S.'s Erhvervsudvalg, hvad var det, der skete paa Amalienborg Plads? Døt tog man de 30 000—40 000 eller 40 000—50 000 Bønder eller Landmænd i Ed paa, at nu vilde de følge Erhvervsudvalget, nu vilde man lade Erhvervsudvalget, Aktionsudvalget, et ganske lille Udvalg paa 3 Medlemmer — efter de bedste socialdemokratiske Mønstre bruger man jo alle de samme Udtryk —, afgøre, hvad der skulde ske. Nu skulde man nok følge det. Det er den samme Mand, der har været med til dette, som kritiserer, at man slutter en Overenskomst, hvor det reelle er dette, at Partierne, de afgørende Partier, de 138 Medlemmer i Folketinget og samtlige Medlemmer i Landstinget paa nær een, har været med i denne Afgørelse. Nej, det, der sker, er ikke nogen Karikatur, det er ikke i Strid med Parlamentarismen, for Sandheden er den, at de Partier, som repræsenterer det overvældende Flertal i dette Land, gennem deres Partimøder, som nu engang er en afgørende Ting i Forfatningen, har givet Tilslutning til dette, og derfor indledede jeg med Vilje min Tale med at sige: Der kan ikke laves om i det, der er en Overenskomst, ikke mellem det ærede Medlem Hr. Fibiger, det ærede Medlem Hr. Korsgaard og mig og andre ærede Medlemmer og Ministeriet, men mellem vort Parti og de tre andre Partier, altsaa de fire afgørende Partier her i Tinget. Men naar de Herrer siger det, skønt de ved, at dette er det afgørende i det Forhold, her er Tale om, er det ogsaa kun, fordi de skal have en Smule at agitere med, der er ingen som helst anden Grund.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen sagde dernæst, at de Bemærkninger, jeg havde gjort om Smørprisen og eventuelt Tilskud til Smørprisen, var noget helt nyt. Jeg maa